

Afvigelsen fra Forretningsordenen blev ved den derpaa følgende Afstemning eenstemmigt vedtaget med 29 Stemmer.

Formanden: Til denne Sags Behandling er fremkommet et Vndringsforslag, stillet af Udvalget til Lovforslagets § 11. Vndringsforslaget er omdeelt.

Vi gaae altsaa over til Sagens Forhandling. Hvad § 1 angaaer, da skal jeg udsætte dens Forhandling og Afstemning, indtil de efterfølgende Paragrapher ere behandlede og afstemte.

De af Udvalget stillede Vndringsforslag findes deels i dets Betænkning (Anhang B til Rigsdagstid. Nr. 56 Sp. 811) og vare deels følgende:

ad § 11.

1 § 7. At Ordene „Remonte og“ udgaae.

Formanden satte derpaa efterhaanden §§ 2—7 under Forhandling. Ingen forlangte Ordet, og Paragrapherne bleve ved den stedfundne Afstemning, hver for sig, usforandrede som de vare komne fra Folkethinget, og saaledes som de findes i Anhanget til Rigsdagstidenden Nr. 81, Sp. 1257—1262 eenstemmigt vedtagne,

§ 2 med 30 Stemmer,

§ 3 — 32 —

§ 4 — 33 —

§ 5 — 33 —

§ 6 — 33 —

§ 7 — 33 —

Formanden: Jeg skal derpaa sætte § 8 under Forhandling.

Solfst: Forsaavidt de 6000 Rbd., der efter Bilag 8, ad 3 d skulle anvendes til „Indretningen af et Frilager paa Kjøbenhavns Toldbod“, kunne betragtes som en Begyndelse til, at der ved Kjøbenhavn indrettes en Plads til en Frihavn, maa jeg anbefale paa det Indstændigste dette Forslag til videre Fremme i et til Forholdene og til Kjøbenhavns Velkommen svarende Omfang. Følgerne af, at ikke en Frihavn har været oprettet tidligere her i Riget, høre noget nær til det Uberegnelige. Det er herved, at tydske Handelsreisende have kunnet bemægtige sig Handelen for en stor Deel i Jylland og paa Verne, og maaskee endogsaa noget videre;

det er herved, at Jylland og Fyen, Lolland og Falster, og en Deel af Sjælland selv, er blevet knyttet til Hamborg og andre tydske Byer i mange Tilfælde langt nærmere, end til Rigets Hovedstad Kjøbenhavn; og som et Vidnesbyrd om, hvor dybt Savnet af en Frihavn føles, og hvor stærk den Bevidsthed er, som derom er vaagnet, tør jeg anføre, at i Efteraaret 1848, om jeg mindes ret, skal ikke faa Andragender fra flere tydske Kjøbstæder være indkomne til det daværende Handelsministerium. Vanskeligheden ved Oprettelsen af en Frihavn staaer vistnok neppe i noget Forhold til Gjensstandens Vigtighed. Gjennem Aarhundreder er der hidtil gjort saare Lidet for at knytte Provindserne til Hovedstaden, og upaatvilelig turde dette Anliggende nu have Krav paa Opmærksomhed. Det glæder mig at kunne udtale dette for en Minister, hvis Sagkundskab og Omsorg for enhver nyttig Foranstaltning, der hører under hans Omraade, ikke noksom kan paaskønnes. Det er ved saadanne Foranstaltninger og den derved bevirkede nærmere Tilnytning af Rigets adskilte Provindser, at Danmark vil kunne blive, hvad Danmark bør være, og jeg tør haabe og være forvisset om, at den hoitagtede Ministers aabne Die vil ogsaa i denne Henseende virke velgjørende for Hovedstaden og for hele Danmark.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gik man over til Afstemning, hvorved § 8 usforandret, som den var kommen fra Folkethinget og saaledes som den findes i Anhang til Rigsdagstidenden Nr. 81, Sp. 1265—66 vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Dernæst sattes § 9 under Forhandling, og da Ingen begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved Paragraphen, saalydende som den findes i Anhang til Rigsdagstidenden Nr. 81,

vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

Formanden: Jeg skal derefter sætte § 10 under Forhandling.

Wessely: Med Hensyn til de forskellige Poster, som findes opførte paa denne Conto „Til overordentlige og usforudsæete Statsudgifter“, kunde det være tvivlsomt, om de alle henhøre dertil; om saaledes f. Ex. „Statskasens Tilskud for Actier i Dampskibet Iris“